

Використані джерела та література

1. Андеграунд [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D2%91%D1%80%D0%B0%D1%83%D0%BD%D0%B4>. – Назва з екрана.
2. Знайомство з поколінням Z. Поради ХлоїКомбі із залучення молоді до соціальних змін [Електронний ресурс]// Together Європейський простір. – Режим доступу: <https://euprostit.org.ua/practices/137637>. – Назва з екрана.
3. Сучасний андеграунд: епоха занепаду чи суспільне відродження [Електронний ресурс] // kredens. – Режим доступу: <https://kredens.lviv.ua/underground/>. – Назва з екрана.
4. Хайп (галас) як перекладається це слово [Електронний ресурс] // Словотвір. – Режим доступу: <https://slovotvir.org.ua/words/khaip-halas>. – Назва з екрана.

*Садова Валерія, студентка I курсу,
спеціальність «Публічне управління та адміністрування»,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного (м. Мелітополь)
Науковий керівник: Ортіна Г. В.
доктор наук з державного управління, доцент*

ПРОБЛЕМА ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Актуальність проблеми. Розглядається культура як комплекс ціннісних властивостей, характеристик, норм, знань і речей, яка є складною взаємодією і цілісним єдністю матеріальної і духовної діяльності. Завдяки утворенню усвідомлюється тип культури, полікультурності і варіанти культурного розвитку особистості, здійснюється їх вплив на особистість і розглядаються шляхи їх використання.

Мета наукового дослідження полягає в дослідженні духовно-морального розвитку особистості під впливом соціокультурного середовища.

Результати наукової розвідки. Поняття «культура» відноситься до сфери виробництва людського в людині. Виступаючи певним комплексом ціннісних властивостей, характеристик, норм, знань, речей, що характеризують культурний стан, культура гарантує залучення особистості до «людського» та її інтеріорізацію. Людина не тільки живе в світі культури і оволодіває нею, а й створює і виробляє її, тому в культурі людина знаходить не тільки зовнішню користь для себе, але і власну індивідуальність.

Загальновідомо, що сучасні технології істотно змінили образ сучасної людини, життя якого сьогодні безпосередньо залежить від наукових досягнень. Яку б ми історичну епоху не розглядали, там завжди будуть простежуватися зміни людського життя у вигляді думок і винаходів. Так, наприклад, відкриття землеробства і приручення тварин змінили характер культури не менше, аніж комп'ютерні технології. Завдяки людському розуму, який є двигуном людського прогресу, відбуваються живі зміни в культурі. Зазначений процес незмінно розвивається з того моменту, як людина вперше почала давати імена речам і упорядковувати свій досвід за допомогою мови. Первісна людина не тільки намагалася зрозуміти закони життя, а й підпорядкувати їм свою соціальну діяльність.

Найрізноманітніші методи і прийоми, що забезпечують духовне (закони, моральність і мистецтво) або матеріальне (природничі, технічні та практичні науки) життя, прямо або опосередковано вийшли з релігії. Початковий релігійний інстинкт залежить від надлюдських сил. Це почуття у первісної людини було більш виражено, оскільки вона знаходилася в постійній залежності від сил, які не в змозі була ані зрозуміти, ані контролювати.

Міфологія стала проявом вільної раціональної допитливості, відкривши шлях справжньому інтелектуальному погляду на світ. Таким чином, в міфі реалізувалася потреба в сенсі і стабільності, які є невід'ємною частиною життя людини.

Формуючи культуру, як сукупність трьох компонентів – духовного, матеріального і практичного, - людина створювала культуру мислення, праці, комунікації тощо. Духовне (культурне), творчість завжди були відображенням тієї чи іншої епохи, певного середовища, соціальної групи.

Культурна творчість, проявляючись через різні види (художнє або літературне), має великі можливості для безпосереднього впливу на процес формування особистості. Тому освіта і освіченість, як важливі елементи культури, сприяють повноцінному розвитку особистості в суспільстві.

Оскільки метою системи освіти є не тільки передача культурних цінностей від покоління до покоління, а й забезпечення розвитку моральних якостей, різних здібностей, сприяння формуванню світогляду особистості, а також створення можливостей вільного вибору, саме тому культурна парадигма наповнення змісту освіти набуває сьогодні особливої актуальності. Безумовно, залучаючи людину до системи суспільно значущих цінностей, освіта формує універсальні моделі поведінки і сприяє засвоєнню загальнолюдських цінностей. Духовність включає високі моральні принципи, совісність, душевну щедрість, чуйне сприйняття краси, адекватність у поглядах і поведінці, розуміння і збереження культурного надбання, професійну компетентність, громадянську активність тощо. Саме духовність направляє особу на самовдосконалення і самореалізацію.

Висновок. Таким чином, проблема духовно-морального розвитку особистості набуває все більшої актуальності, адже особистість, яка поступово досягає духовно-моральної досконалості, значно впливає на структурування соціо-культурного простору, залишаючи творчу спадщину для майбутніх поколінь. Це відбивається в історичних описах культурно-освітніх реалій, змінює дійсність сучасного освітнього простору, а також прогнозує його майбутнє. В межах цієї орієнтованості на майбутнє особлива роль відводиться духовності, так як саме вона орієнтує особистість на вдосконалення внутрішніх людських якостей, душевних і духовних якостей.

Використані джерела та література:

1. Андрущенко В. П. Роздуми про освіту: Статі, нариси, інтерв'ю / В. П. Андрущенко. – Київ: Знання України, 2004. – 804 с.
2. Волков О. Г. Філософія: навчальний посібник-практикум / Волков О. Г., Землянський А. М., Олексенко Р. І. [та ін.] ; МДПУ імені Богдана Хмельницького. –
3. Доусон К. Г. Религия и культура / К. Г. Доусон ; пер. с англ., вступ. ст. и коммент. К. Я. Кожурин. – СПб.: Алетейя, 2000. – 281 с.
4. Олексенко Р. І. Глобальні проблеми філософії від Античності до сьогодення в дискурсі ринкових трансформацій / Р. І. Олексенко // Придніпровські соціально-гуманітарні читання: у 6 ч. Ч. 2: Матеріали Дніпропетровської сесії II Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Дніпро, 2013. – С. 148–151.